

institut
botànic
de Barcelona

Parc de Montjuïc
Passeig del Migdia, s/n
08038 Barcelona

T (+34) 93 289 06 11
F (+34) 93 289 06 14

www.ibb.bcn-csic.es
infoibb@ibb.csic.es

Participació de l'IBB al XV OPTIMA MEETING

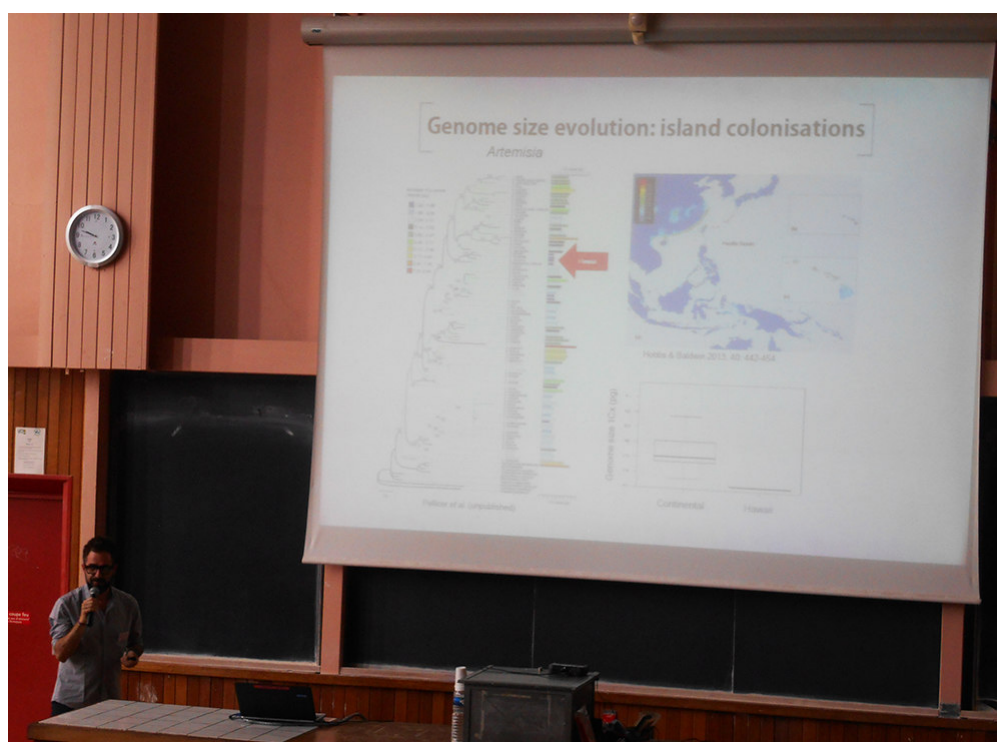
Neus Nualart, Sergi Massó & Teresa Garnatje

Publicat al **30/06/2016**

[OPTIMA](#) són les sigles de l'organització per a la investigació fitotaxonòmica de la regió mediterrània, una associació internacional creada al 1974 per botànics interessats en l'àrea mediterrània. Aquesta abasta la botànica en el seu sentit més ampli i es refereix a tots els grups vegetals i a totes les disciplines que tenen un impacte en els estudis sistemàtics.

Cada tres anys s'organitza una trobada (*OPTIMA Meeting*) i des de la primera celebrada a Grècia al 1975 ja s'ha arribat a la quinzena edició. Enguany ha tingut lloc a Montpel·lier (França) del 6 a l'11 de juny i hi han participat 202 investigadors de 26 països, amb un total de 161 comunicacions, 87 orals i 74 pòsters (podeu consultar-les en el [llibre de resums](#)). Des de l'Institut Botànic de Barcelona (IBB) s'han presentat les següents comunicacions:

- **J. Pellicer, O. Hidalgo, D. Vitales, J. Vallès, A. Santos-Guerra, A. Garcia, S. Siljak-Yakovlev & T. Garnatje: *Cytogenetic insights into plant diversification: Asteraceae as a case study*.** Aquesta comunicació oral s'ha centrat en *Cheirolophus*, un petit gènere que representa un dels casos més cridaners d'especiació a la Macaronèsia, on es va diversificar en un llinatge d'unes 20 espècies endèmiques a un ritme major als reportats per a les illes oceàniques. Per poder estudiar l'evolució del seu genoma, s'ha completat un estudi citogenètic integral del gènere. Els resultats han posat de manifest una tendència de reducció del genoma acompanyat d'un augment dramàtic en el nombre de *loci* terminals 35S rDNA, que va començar a principis de l'evolució del gènere, abans de la seva radiació a la Macaronèsia. Es suggereix que *illegitimate and unequal homologous recombination* és el mecanisme més probable per a explicar aquestes observacions i es discuteix si les arquitectures genòmiques úniques de *Cheirolophus* podrien haver predisposat al gènere a la seva especiació exitosa i ràpida a la Macaronèsia.

MINISTERIO
DE ECONOMÍA
Y COMPETITIVIDAD

CSIC
CONSEJO SUPERIOR DE INVESTIGACIONES CIENTÍFICAS

Ajuntament de
Barcelona

- **S. Massó, J. López-Pujol, M.C. Martinell, J. López-Alvarado, L. Sáez & C. Blanché: *Rules of thumbs are sometimes valid: very low genetic diversity in two extremely narrow endemics from Majorca Island (W Mediterranean)*** ([pdf](#)). Els baixos nivells de diversitat genètica en espècies endèmiques són generalment atribuïbles a la petita mida de les seves poblacions. En aquest pòster s'han presentat els resultats de dos treballs realitzats a Mallorca per a dues espècies endèmiques extremadament reduïdes *Agrostis barceloi* (*Poaceae*) i *Coristospermum huteri* (*Apiaceae*), ambdues amb una única població de menys de 100 individus restringida al cim de la muntanya del Puig Major. Com era d'esperar, el polimorfisme genètic és gairebé absent. Les raons d'aquesta uniformitat genètica poden incloure aïllament (efecte fundador), però també activitats humanes. En el marc del pla de recuperació, es proposen algunes mesures de conservació, incloent la preservació del cim de la muntanya on es troben les espècies, que també pot influir positivament en la conservació d'altres espècies rares i amenaçades concurrents.
- **N. Nualart, N. Ibáñez & I. Soriano: *Pau's taxa from Morocco: summary and typification*** ([pdf](#)). En aquest pòster s'han presentat els primers resultats d'un estudi que s'està elaborant sobre els tàxons descrits per Pau al Marroc. Carlos Pau (1857-1937) va ser un dels primers botànics espanyols interessats en la flora del nord del Marroc; la va començar a estudiar al 1908 i durant els següents 28 anys, fins a la seva mort, va descriure uns 400 tàxons. La principal font és la col·lecció personal de l'autor (c. 100.000 exemplars), incorporada a l'herbari MA del "Real Jardín Botánico de Madrid"; però també es pot trobar material original a l'herbari BC de l'Institut Botànic de Barcelona, gràcies a l'estreta relació entre Pau i Pius Font Quer, el conservador d'aquest herbari en aquell moment. Nombrosos tipus van ser repartits en altres herbaris en la *exsiccata* ITER MAROCCANUM (1927-1932) editada per Font Quer.

